

తిమ్మ తులనీకం

ఆ పోలీసు ఆ మాటలు ఎవర్ని గురించి అన్నదీ క్షణంలోనే అర్థమయ్యింది. అక్కడ కొట్టుకుంటున్న కుర్రాళ్ల గురించే అయ్యుంటుందని అనుకొన్నాను.

కొట్టుకుంటున్న ఆ ఇద్దరి వయసు దాదాపు పదిహేనేళ్లలోపే వుంటుంది.

స్నేహితుణ్ణి రైలు ఎక్కించి ఫ్లాటుఫారం మీద నెమ్మదిగా నడిచి వస్తున్నాడు.

స్నేహితుడు బెంగుళూర్ వెళుతున్నాడు.

కదిలిపోతున్న ఎక్స్‌ప్రెస్ రైల్లో ఓ కంపార్ట్ మెంట్లు డోర్ దగ్గర నా ఫ్రెండ్ చెయ్యి వూపుతుంటే చేయి ఆడిస్తూ వస్తున్నాను.

“రేయ్ ఇంకోసారి గనుక ఇట్లాంటి దొంగ పనులు చేస్తూ నా కంట పడ్డారో మిమ్మల్ని బొక్కలోకి తోసేస్తా” అంటూ లాఠీ పట్టుకొని రైలు ఎక్కుతున్న ఓ మఘ్నీ పోలీసు మాటలు విని అటు తిరిగే సరికి రైలు వేగం వుంజుకొని ఫ్లాటుఫారం దాటేసింది.

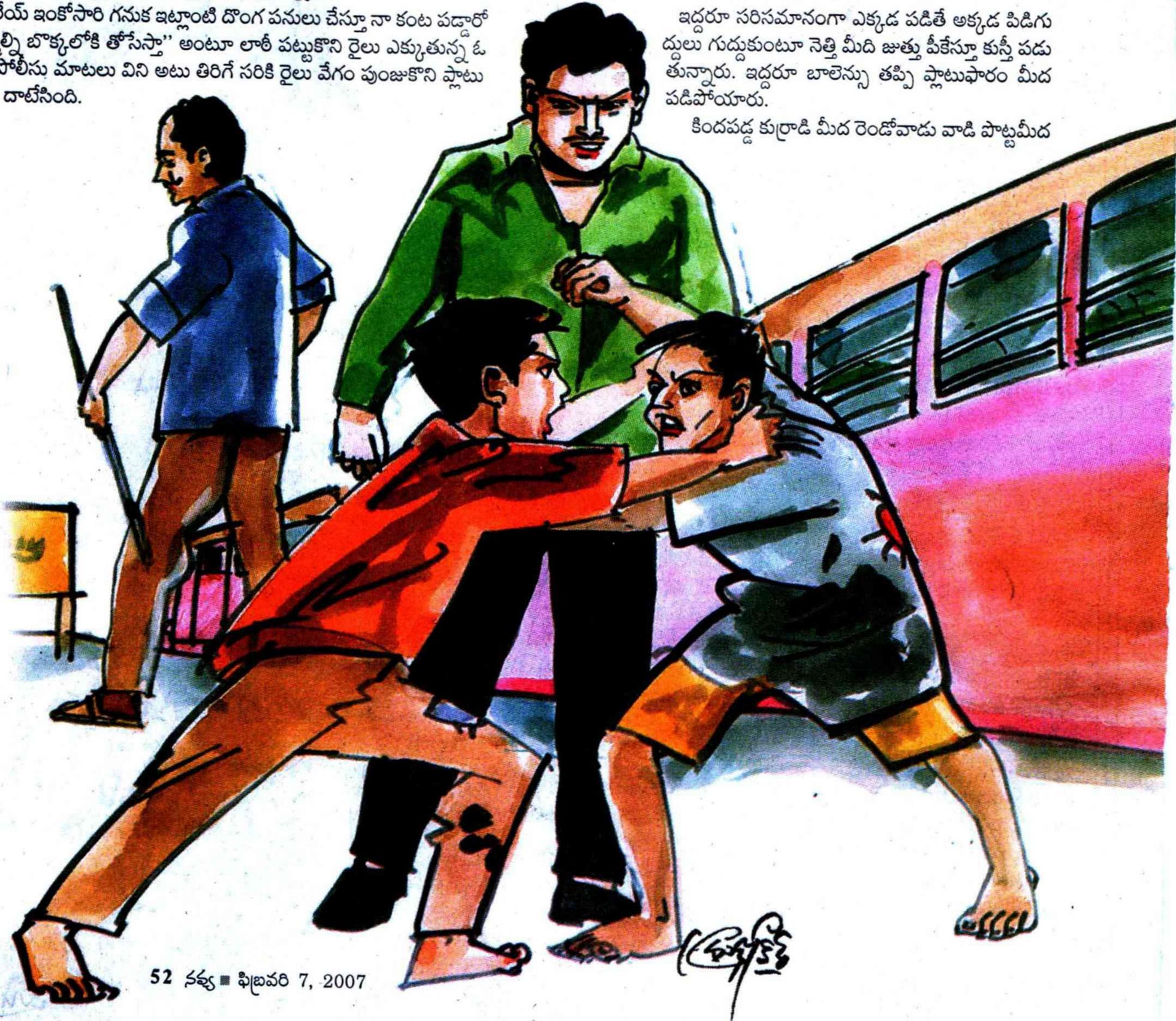
కాకపోతే ఒకడు ఎర్రగా, మరొకడు కాస్త నల్లగా వున్నారు. బక్కచిక్కిన శరీరాలు, చినిగిన చొక్కాలు బాగా పెరిగిపోయిన నెత్తి మీది జుత్తు.

ఒకడు ఎడమ చేత్తో మరొకడు నెత్తిమీది జుత్తు పట్టుకొని కుడిచేత్తో పొట్ట మీద, గుండెమీద పొడిచేస్తున్నాడు. ఆ రెండో వాడు తన కాళ్లతో వాడి మర్మావయవాలపైనా, పొట్టపై బలవంతంగా తంతున్నాడు.

“రేయ్...లం...కొడకా...” అని ఒకడంటే, “నీ యమ్మ...నా కొడకా...” అని మరొకడు.

ఇద్దరూ సరిసమానంగా ఎక్కడ పడితే అక్కడ పిడిగుద్దులు గుద్దుకుంటూ నెత్తి మీది జుత్తు పీకేస్తూ కుస్తీ పడుతున్నారు. ఇద్దరూ బాలెన్సు తప్పి ఫ్లాటుఫారం మీద పడిపోయారు.

కిందపడ్డ కుర్రాడి మీద రెండోవాడు వాడి పొట్టమీద

ఆల్ ఇన్ వన్ గుమ్మడి

కూర్చుని చెంపల మీద, తల మీద బలంగా తన్నేస్తున్నాడు. కింద పడ్డ కుర్రాడు గిజగిజలాడుతూనే బలమంతా ఉపయోగించి పొట్టమీద కూర్చున్నవాడి పీక రెండు చేతులతో గట్టిగా అదిమి పట్టుకొని, కాళ్లతో కొడుతూ, వాడిని అటూ ఇటూ వూపి ఒక్కసారి కింద పడేసి, వీడు వాడిపైకి ఎక్కి రొమ్ముల మీద గుడ్డేస్తున్నాడు.

వీళ్లిద్దరి ఫైటింగ్ సీన్... ఫ్లాట్ ఫారం మీదున్న ప్రయాణీకులు వింతగా చూస్తున్నారు. "రేయ్... ఆగండ్రా..." అని కూడా అక్కడున్న వాళ్లెవరూ అన్నేదు.

ఫ్లాటు ఫారం వారిద్దరి కుస్తీ పోటీల స్థలం అన్నట్టుగా భావించి ఉచిత ప్రదర్శనలా మౌనంగా చూస్తున్నారు.

ఫ్లాటుఫారం మీద బాగా కొట్టుకొని కిందా మీద పడిపోయి, అలసిపోయి రొప్పుతున్నారు.

నేను ఆ వింతను ఆట్టి చూడలేక "రేయ్... ఆగండి" అని గట్టిగా అరిచాను. వున్నట్టుండి నా కేక పిడుగుపడ్డట్టు అనిపించిందేమో ఇద్దరూ సడన్ గా కొట్టుకోవడం ఆపేశారు.

నెమ్మదిగా పైకి లేచి చినిగిన చొక్కాలకు పట్టిన ఫ్లాటుఫారం మీది దుమ్మును దులుపుకొని వెర్రి ముఖాలతో నిలబడ్డారు మౌనంగా...

వాళ్లను చూస్తే జాలి వేసింది. వాళ్లిద్దరినీ కోసి తీసి తూకం వేసినా పదికిలోల మాంసం లేదు. కళ్లల్లోని కన్నీరు తొంగి తొంగి చూస్తోంది. చెంపల మీద నుంచి జారిపడడానికి.

గట్టిగా వేసిన నా కేకతో వాళ్లిద్దరూ కొట్టుకోవడం ఆగిపోయినందుకు లోలోన సంతోషపడ్డాను.

"ఎందుకురా... అట్లా కొట్టుకు ఛస్తున్నారు?" వాళ్లిద్దరి వైపు కోపంగా చూస్తూ అడిగాను. వాళ్లిద్దరు బాగా గోసపెడుతూ మాట్లాడలేని స్థితిలో వున్నారని గమనించాను.

"సిగ్గులేదురా మీకు? కుక్కల్లాగా ఫ్లాట్ ఫారం మీద మనుషులందరూ చూస్తూంటే తన్నుకోవడానికి...నేనేవరో తెలుసా? ఎస్.ఐని. పదండి స్టేషన్ కి రాస్కెల్స్..." అని వారిద్దరి భుజాల మీద చేతులు వేసి ముందుకు తోశాను బలంగా...

వాళ్లిద్దరూ కిమ్మనకుండా తలలు దించుకొని నా ముందు నడుస్తున్నారు. నేను ఆ నిమిషంలో ఆడిన అబద్ధం ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఆ క్షణంలో వారిద్దరి ముందు నేను పోలీస్ ఇన్స్ పెక్టర్ ని అంటే గాని ఆ వెధవలు భయపడి లొంగిపోరని అన్నాను. పోలీసులంటే భయపడేంత ఇదిగా ప్రజలు లేకపోవచ్చు. కానీ ఈ సందర్భంలో ఈ కుర్రాళ్లని భయపెట్టాలంటే చిన్న అబద్ధం ఆడవలసి వచ్చింది. నేను ఎస్ఐని అని చెప్పడం శుద్ధ అబద్ధం. నేను ఓ సామాన్యమైన ఉద్యోగస్తుడిని. అయితే నా పర్సనాలిటీ చూస్తే మాత్రం ఓ పోలీసు అధికారిగా కనిపిస్తాను. ఆ కుర్రాళ్లిద్దరి అలా అలా ఆ ఫ్లాటుఫారం చివరివరకూ నడిపించాను మౌనంగా...

అక్కడ ప్రయాణీకులు ఎవ్వరూ లేరు. ఖాళీగా వున్న పొడవాటి సిమెంటు బెంచీ మీద కూర్చున్నాను. వాళ్లిద్దరూ నాకు ఎదురుగా తల దించుకొని నేరం చేసిన ముద్దాయిల్లా నిలబడ్డారు.

"ఎందుకురా? ఆ ఎర్రోణ్ని అలా తన్నావు" అని గద్దించి అడిగాను నల్లగా వున్న కుర్రాణ్ని.

"సార్... వాడేనన్ను ముందుగా జుట్టు పట్టుకొని కొట్టాడు సార్" అన్నాడు నల్లోడు.

"ఎరా..తిన్నది అరగలేదా? పెద్ద ఫైల్మాన్ లా, పొగరెక్కి కొట్టావురా వాణ్ని..." అన్నాను ఎర్రోని కళ్లల్లోకి చూస్తూ...

"సార్..వీడు కంపార్ట్ మెంటులో నాకు దొరికిన పర్స్ లాక్కోబోయాడు సార్..." అన్నాడు.

"ఆ పర్స్ ను ఎక్కడ కొట్టేశావురా?" నా ప్రశ్న.

"కొట్టేయలేదు సార్... స్టీపర్ కోచ్ కంపార్ట్ మెంటులో ప్యాసింజర్లు తిని పడేసిన చెనిక్కాయల పొట్టు, అరటి తొక్కలు చెత్తా చెదారం, కాయితాలు తుడుస్తుంటే ఓ సీటు కింద నల్ల పర్సు ఒకటి దొరికింది సార్. అది తీసుకొని నా జేబులో పెట్టుకున్నాను. ప్రయాణీకులు ఎవరైనా అడిగితే ఇచ్చేద్దామనుకున్నాను. కానీ నేను పర్సు జేబిలో పెట్టుకుంది ఎవ్వరూ చూడలేదు. సీట్ల కింద చెత్తా చెదారం తుడిచి నందుకు రూపాయో, అర్ధ రూపాయో ఇస్తే తీసుకొని పంచుకుంటాం సార్..." అన్నాడు ఎర్రలోడు.

"అవునా... వాడు కంపార్ట్ మెంటు తుడుస్తుంటే దొరికిన పర్సు నువ్వెందుకు లాక్కోబోయావు" అన్నాను నల్లోని వైపు సీరియస్ గా చూస్తూ.

"అది కాదు సార్...వాడు తుడిసిన కంపార్ట్ మెంటు నాది సార్..." అన్నాడు నల్లోడు..

ఆశ్చర్యం వేసింది నాకు.

"నీదా? నీదంటే నీ యబ్బు సంపాదించి ఇచ్చిందా రాస్కెల్స్"

"కాద్గార్...మేము రైలు కంపార్ట్ మెంటుని తుడవడానికి ముందు పంచుకుంటాం. రైల్లో మేం నలుగురం వున్నాం సార్... ఒక్కొక్కడు రెండు కంపార్ట్ మెంటులు తుడుచుకుందామని ముందే అనుకుంటాం. ఎవడు తుడుసుకొని అడుక్కున్న డబ్బులు వాడివే. కానీ సార్... కంపార్టుమెంటు నేను తుడుచుకోలేక వీన్ని తుడుచుకోమన్నాను. ప్యాసింజర్లు ఎంత ఇచ్చినా సెరిసగం పంచుకుందామనుకున్నాం సార్"

నల్లలోడు తుడుపుల పురాణం విన్న నాకు ఆసక్తి పెరిగి అన్నాను "ఓర్నీ... పెద్ద కథ గదరా" అని ముడుపుల పురాణంలా వుండే అనుకున్నాను నాలో నేను.

"అవును సార్ కంపార్ట్ మెంటు లెక్క ప్రకారం వాడిదే. చొక్కా గుడ్డతో శుభ్రం చేసి ప్రయాణీకుల్ని అడుక్కోగా వచ్చింది పదిరూపాయలండీ. సెరి అయిదైదురూపాయలు తీసుకుందామన్నానండీ"

"అవును సార్ కంపార్ట్ మెంటు లెక్క ప్రకారం వాడిదే. చొక్కా గుడ్డతో శుభ్రం చేసి ప్రయాణీకుల్ని అడుక్కోగా వచ్చింది పదిరూపాయలండీ. సెరి అయిదైదురూపాయలు తీసుకుందామన్నానండీ"

సర్వశుభాలకు ఉపయోగపడే గుమ్మడిని ఆల్ ఇన్ వన్ గా చెప్పుకోవచ్చు. ఇందులో వుండే విటామిన్ ఎ క్యాన్సర్ నిరోధకంగా పనిచేస్తుంది. పొటాషియం, ఫాస్ఫరస్, ఐరన్, కార్బోహైడ్రేట్స్, ప్రోటీన్, బీటాకెరోటిన్లు ఆరోగ్యానికి ఎంతో మేలుచేస్తాయి. పిల్లల నుంచి వృద్ధుల వరకూ అందరికీ ఉపయోగపడే గుమ్మడికి గృహప్రవేశాలలో పెద్ద పీటే వేశారు. గుమ్మం దగ్గర పండు గుమ్మడిని పగుల కొట్టిన తరువాత కానీ ఇంట్లోకి ప్రవేశించారు. అదే విధంగా ఇంట్లోకి వచ్చాక కూడా దిష్టి తగలకుండా బూడిదగుమ్మడిని ఇంటి ముందు వేలాడగడతారు. గుమ్మడిలో వుండే బీటాకెరోటిన్ చర్మ సౌందర్యాన్ని రెట్టింపు చేస్తుంది. కళ్లు, చర్మం తేమగా వుండేందుకు దోహదపడుతుంది. ఇన్ని సుగుణాలు వున్న గుమ్మడితో చేసే హల్వా మంచి రుచిగా వుంటుంది. కొవ్వు శాతం తక్కువగా వుంటుంది కాబట్టి ఎంత తీసుకున్నా ఆరోగ్యానికి ఏమాత్రం చెడు జరగదు. పండగలకు పబ్బాలకు గుమ్మడిపువ్వు ప్రధాన ఆకర్షణ. సంక్రాంతి సమయంలో ఇంటి ముందు పెట్టే గొబ్బెమ్మలలోనూ, దసరా పండుగకు అంగరంగ వైభవంగా జరుపుకునే బతుకమ్మకూ గొబ్బెమ్మ పూలే ప్రధానం. ఇన్ని ఉపయోగాలున్న గుమ్మడిని ఆల్ ఇన్ వన్ అనకుండా వుండగలమా?

- కె.నిర్మల

అన్నాడు న్యాయంగా పరిష్కరించినట్లు ఎర్రోడు. "మరి ఇంకేరా నీ అయిదు రూపాయలు తీసుకోకుండా వాడి మీదకి కుస్తీకి పోయావు?" "అది కాదు సార్... కంపార్టుమెంటు నాదే. వాడు కంపార్టుమెంటులో చెత్త తుడిచిన చొక్కా గుడ్డ నాదే. నాకు ఏడు రూపాయలు ఇవ్వమన్నానండీ..." నల్లోడు చెప్పినదాంట్లో న్యాయముందని "ఎరా ఏడంట ఇచ్చేయ్ కూడదా?" అన్నాను. "ఆరు రూపాయలు ఇస్తానన్నాను. కానీ, ఈ పర్సులో వున్న దాంట్లో కూడా సగం డబ్బులు ఇచ్చి తీరాల్సిందే అంటున్నాడు సార్" అన్నాడు

ఎరోడు.

ఇంకా ఏదో చెబుతున్నాడు ఎరోడు
 “సార్... వాడిని తుడువద్దురా అని చెప్పి
 నేనే తుడుచుకుని వుంటే ఆ పర్సు నాకే
 వచ్చేది కదండీ సార్” అన్నాడు నల్లోడు ఏదో
 లాజిక్ గా.

వాళ్లిద్దరూ వాళ్ల లోకంలో ఏదేదో చెబుతు
 న్నారు. వీరిద్దరికీ నచ్చినట్లు ఎలా న్యాయం
 చెప్పాలో తోచక చాలా సేపు సందిగ్ధంలో
 పడ్డాను.

“సరేరా... ఆ పర్సులో ఎంతుంది
 ఫైకం..? ఎరోడి వైపు తిరిగి ప్రశ్నించాను.

“ఆరు నూర్లున్నాయి సార్...”

“ఆరు నూర్లే...” అంటూ ఆశ్చర్యంగా
 వాడి కేసి చూశాను.

“అవునండీ సార్...!” అన్నాడు నల్లోడు.

“మరి... అందులో నువ్వు ఎంతిస్తానన్నా
 వురా వాడికి?” అని అడిగాను.

“రెండు నూర్లు తీసుకో...నేను నాలుగు
 నూర్లు తీసుకుంటానన్నాను. సార్. కాదు
 కూడదు నాలుగు నూర్లు ఇస్తావా...
 ఇవ్వవా..? అని దొరికిన పర్సు లాక్కోబోతు
 న్నాడు సార్...” అన్నాడు ఎరోడు.

“ఏరా చెత్తా చెదారం తుడిచింది వాడు.
 పర్సు అదృష్టంగా దొరికింది వాడికి. వాడు
 రెండొందలు ఇస్తానన్నాడుగా. మరెండుకు
 తీసుకోవు. నాలుగు వందలిమ్మని ఎందుకు
 అడిగావు? వాడి చేతులో పర్సు నువ్వెందుకు
 లాగేసుకోబోతున్నావు?” అని ఒక్క క్షణం
 మౌనంగా వుండి... “సరే ఆ పర్సు ఇవ్వరా
 ఎరోడా.. నేను మీ ఇద్దరికీ అనుకూలంగా
 న్యాయం చెబుతాను. దీనికి మీరిద్దరూ చచ్చి
 నట్లు ఒప్పుకోవాలి. లేదా...జైల్లో కుక్కే
 స్తాను” అన్నాను సీరియస్ గా వాళ్ల వైపు
 చూస్తూ.

వాళ్లిద్దరూ ఏమీ మాట్లాడలేదు. మౌనం
 గా ఇద్దరూ తలలు వాలేసి నేల చూపులు
 చూస్తూ నిలబడిపోయారు శిల్పాల్లా..

“ఏరా! మీకే చెప్పేది...పలకరేం.. ఎరోడా
 ఇట్రారా... ఆ పర్సు తీసి ఇలా ఇచ్చేసేయ్..నీకు ఓ
 మూడొందలు నల్లోడికి మూడొందలు పంచేస్తాను.
 కంపార్టుమెంటులో వూడ్చిన దాంట్లో సెరిసగం
 అంటే అయిదయిదు రూపాయల చొప్పున పంచే
 స్తాను. ఆ డబ్బుల పర్సు బయటకు తీయరా”
 అన్నాను ఎరోడి వైపు చూస్తూ మరోసారి గట్టిగా

“పర్సు లేదు సార్... పదిరూపాయలు లేవు
 సార్...” అన్నారు ఇద్దరూ ఒకేసారి ఒకరి ముఖాలు
 ఒకరు చూసుకుంటూ...

“ఏం చేశారు..?” గుడ్లరిమి చూశాను ఆశ్చ
 ర్యంగా..

“మేమిద్దరం రైలు దిగి డబ్బుల దగ్గర గొడవప
 డుతుంటే మళ్ళీ పోలీసు మెల్లగా మా దగ్గరకొచ్చి
 “ఏరా! పర్సు ఎక్కడ కొట్టేశారు” అని వీపు మీద
 లాఠీతో రెండు దెబ్బలు కొట్టి నా చేతిలో పర్సు
 లాక్కున్నాడు సార్” అన్నాడు ఎరోడు.

“ఎవరూ? ఇందాక రైలు కదులుతుంటే లాఠీ

పట్టుకొని ఎక్కిపోయిన కానిస్టేబులా?”

“అవునండీ సార్”

“నీవు తుడిచిన డబ్బులు పది రూపాయలు
 ఏంచేశావు?”

“అవి కూడా చెవులు పిండి లాక్కొని పోయారు
 సార్”

వాళ్ల సమాధానం విన్నాక నాకు తల తిరిగిపో
 యింది. నేను ఏం తీర్పు చెప్పాలో తోచలేదు.

ఎక్కడో ఆకాశం అంచుల్లోకి చూస్తూ అలా
 కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా వుండిపోయాను.

“అయితే మీ దగ్గర ఇప్పుడు డబ్బులేం లేవు”

“అవునుసార్.. ఏమీ లేవు సార్” అన్నారు
 ఇద్దరూ

“మరెండుకురా అలా కుక్కల్లా పొట్లాడు
 కుంటూ తన్నుకు చచ్చారు! వెధవల్లారా...”
 అన్నాను కోపంగా.

“.....”

మౌనమే వాళ్ల నుంచి నాకు అందిన సమా
 ధానం.

ఎంత విచిత్రం. చేతులకందిన డబ్బు అను
 భవించకుండా మరొకడు గద్దలా తన్నుకుపో
 యాడు. పైగా ఇద్దరూ చచ్చేటట్టు కొట్టుకు
 న్నారు. భగవాన్! న్యాయం ఎక్కడుంది?
 ఎందుకో ఆ క్షణంలో మెరుపులా రెండు
 పిల్లులు, తగవులాడి కోతి న్యాయం కోరిన కథ
 గుర్తుకు వచ్చింది. నాలో నేను నవ్వుకున్నాను.
 అదేదో ఆస్పర్ అయినట్టు.

“నాతో రండి” అన్నాను. బెంచీ మీద
 నుంచి లేస్తూ....

“సార్ మమ్మల్ని వదిలేయండి సార్. ఇంకె
 ప్పుడూ కొట్లాడుకో” అన్నారు జంకుతూ

“వదిలేది లేదు నాతో వస్తారా రారా...?”
 అన్నాను గద్దించి.

తలవంచుకొని నన్ను అనుసరించారు వాళ్లి
 ద్దరు నాతో పాటు ఓ హోటల్ వరకూ...

హోటల్లోకి నేను ప్రవేశిస్తుంటే వాళ్లిద్దరూ
 బయటే ఆగిపోయారు.

“ఏం ఆగిపోయారేం? రండి” అన్నాను.
 మారు మాట్లాడకుండా వాళ్లు హోటల్లోకి
 వచ్చారు.

ముగ్గురం ఓ టేబుల్ ముందు కూర్చు
 న్నాం. సప్లయర్ రాగానే మూడు దోశలు
 ఆర్డరు ఇచ్చాను. అవి తెచ్చి టేబుల్ మీద పెట్ట
 గానే వాళ్లిద్దరూ నోరెత్తకుండా గబగబా
 తింటుంటే అలా చూస్తూ నేను దోశ తినేసాను.

“వెధవల్లారా...బాగా తన్నుకొని ఆకల్తో
 వున్నారు కదూ...” అన్నాను.

అదోలా నవ్వారు నా వైపు చూడకుండానే.

“రేయ్.. మీరెవరో నాకు తెలీదు. నేను
 ఎస్.ఐని కాదు. పిచ్చిపిచ్చిగా మీరిద్దరూ కల
 బడి ప్లాట్ ఫారం మీద తన్నుకోవడం చూసి
 అలా భయపెట్టాను. ఎందుకురా, ఇలా మీ
 బ్రతుకులు! చదువుకోకూడదు? చదువుకో
 వడం ఇష్టం లేకపోతే ఏదైనా వృత్తి నేర్చుకొని
 బతక్కూడదా? ఇంకెప్పుడూ ఇలా తన్నుకో
 కుండా ఏదైనా పనిచేసుకొని బతుకుతాం సార్

” అంటూ నా చేతిలో చేయి వేసి చెబుతారా లేదా?
 ” అన్నాను సీరియస్ గా

“ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటి పన్ను చేయం సార్...కొ
 ట్టుకోం... ఏదైనా వృత్తివిద్య ఎక్కడైనా నేర్చుకొని
 బ్రతుకుతాం సార్....” అంటూ వాళ్లిద్దరూ చేతులు
 చాచి నా చేతిలో చెయ్యివేశారు.

కాఫీ తాగాక నేను డబ్బులు చెల్లించి బయటకు
 వచ్చి “వెళ్లిపోండి... మీరిద్దరు అన్నదమ్ముల్లా
 వుండాలి తెలుసా” అన్నాను.

“అలాగే సార్....” అంటూ వాళ్లిద్దరూ హోటల్
 మెట్లు దిగి అలా బజారు జనంలో కలిసిపోయారు.

నేను ఆ క్షణంలో కదలికలు లేని ఓ శిల్పంలా
 వెళ్లిపోతున్న వాళ్లకేసి చూస్తూండిపోయాను. అంత
 కంటే నేనేమీ చేయలేక.

